

ECLI	ECLI:NL:RVS:2012:BY6776
Datum uitspraak	19 december 2012
Inhoudsindicatie	Bij onderscheiden besluiten van 30 september 2009 heeft de Belastingdienst/Toeslagen de aan [appellant] over 2008 en 2009 toegekende voorschotten kinderopvangtoeslag gewijzigd vastgesteld op nihil.

Volledige tekst

201110491/1/A2.

Datum uitspraak: 19 december 2012

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

[appellant], wonend te [woonplaats],

tegen de uitspraak van de rechtbank Utrecht van 16 augustus 2011 in de zaken nrs. 10/3265 en 11/1653 in het geding tussen:

[appellant]

en

de Belastingdienst/Toeslagen.

Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 30 september 2009 heeft de Belastingdienst/Toeslagen de aan [appellant] over 2008 en 2009 toegekende voorschotten kinderopvangtoeslag gewijzigd vastgesteld op nihil.

Bij besluit van 13 juli 2011 heeft de Belastingdienst/Toeslagen het door [appellant] daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 16 augustus 2011 heeft de rechtbank het door [appellant] daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft [appellant] hoger beroep ingesteld.

De Belastingdienst/Toeslagen heeft een verweerschrift ingediend.

De zaak is door een meervoudige kamer van de Afdeling verwezen naar een enkelvoudige.

Met toestemming van partijen heeft de Afdeling afgezien van behandeling van de zaak ter

zitting en het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Ingevolge artikel 1a, eerste lid, van de Wet kinderopvang (hierna: de Wko), zoals deze luidde ten tijde van belang en voor zover thans van belang, is op deze wet de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (hierna: de Awir), met uitzondering van artikel 49 (voor 1 januari 2009) en artikel 5 (na 1 januari 2009), van toepassing. Ingevolge artikel 5, eerste lid, voor zover thans van belang, heeft een ouder jegens het Rijk aanspraak op een kinderopvangtoeslag in de door hem of zijn partner te betalen kosten, indien het gastouderopvang betreft die plaatsvindt door tussenkomst van een geregistreerd gastouderbureau.

Ingevolge artikel 7, eerste lid, is de hoogte van de kinderopvangtoeslag afhankelijk van:

a. de draagkracht en

b. de kosten van kinderopvang per kind die worden bepaald door:

1°. het aantal uren kinderopvang per kind in het berekeningsjaar,

2°. de voor die kinderopvang te betalen prijs, met inachtneming van het bedrag, bedoeld in het tweede lid, en

3°. de soort kinderopvang.

Ingevolge artikel 14, eerste lid, van de Awir wordt een tegemoetkoming op aanvraag toegekend door de Belastingdienst.

Ingevolge artikel 16, eerste lid, verleent, indien de tegemoetkoming naar verwachting niet binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag zal worden toegekend, de Belastingdienst/Toeslagen de belanghebbende een voorschot tot het bedrag waarop de tegemoetkoming vermoedelijk zal worden vastgesteld.

Ingevolge het vierde lid kan de Belastingdienst/Toeslagen het voorschot herzien.

Ingevolge artikel 18, eerste lid, verstrekken een belanghebbende, een partner en een medebewoner de Belastingdienst/Toeslagen desgevraagd alle gegevens en inlichtingen die voor de beoordeling van de aanspraak op of de bepaling van de hoogte van de tegemoetkoming van belang kunnen zijn.

2. Aan het besluit van 13 juli 2011 heeft de Belastingdienst/Toeslagen ten grondslag gelegd dat [appellant] niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij kosten van kinderopvang heeft gehad.

3. Het betoog van [appellant] dat de rechtbank heeft miskend dat de Belastingdienst/Toeslagen hem ten onrechte niet heeft gehoord, alvorens op het door hem gemaakte bezwaar te beslissen, faalt. De Belastingdienst/Toeslagen heeft [appellant] bij brief van 9 juni 2011 in de gelegenheid gesteld om daarop gehoord te worden en daarmee voldaan aan artikel 7:2, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

4. [appellant] betoogt voorts dat de rechtbank, door te oordelen dat de Belastingdienst/Toeslagen terecht door hem niet aannemelijk gemaakt heeft geacht dat bij hem kosten van kinderopvang zijn opgekomen, een onjuiste uitleg aan artikel 18 van de Awir en artikel 7 van de Wko heeft gegeven, nu uit die bepalingen slechts volgt dat de aanvrager van een kinderopvangtoeslag desgevraagd gegevens aan de Belastingdienst/Toeslagen verstrekt ter beoordeling of aanspraak bestaat op zodanige toeslag en de

Belastingdienst/Toeslagen dergelijke gegevens niet bij hem heeft opgevraagd. Nu de gastouder aangifte van inkomstenbelasting heeft gedaan, lag het bovendien op de weg van de Belastingdienst/Toeslagen om aannemelijk te maken dat [appellant] geen betaling aan de gastouder heeft gedaan en aldus kosten heeft gehad. Ingeval de bewijslast toch op hem rust, heeft de rechtbank hem ten onrechte niet in de gelegenheid gesteld om aanvullend bewijs van betaling te overleggen, aldus [appellant] .

4.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 22 juni 2011 in zaak nr. 201010918/1/H2), volgt uit artikel 18, eerste lid, van de Awir, gelezen in verbinding met artikel 7, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wko, dat degene die aanspraak op kinderopvangtoeslag maakt, moet kunnen aantonen dat hij kosten voor kinderopvang heeft gehad en wat de hoogte van die kosten is. De Belastingdienst/Toeslagen heeft [appellant] onder meer bij brief van 27 maart 2009 gevraagd gegevens dienaangaande over te leggen. [appellant] is derhalve in de gelegenheid gesteld om betalingsbewijzen over te leggen.

4.2. De rechtbank heeft met juistheid overwogen dat de Belastingdienst/Toeslagen door [appellant] niet aannemelijk gemaakt heeft hoeven achten dat deze de gastouder in de desbetreffende periode heeft betaald. Zij heeft hierbij terecht aan de door hem overgelegde kwitanties niet de betekenis gehecht die hij daaraan gehecht wenst te zien. Deze ongenummerde kwitanties hoefden niet als voldoende bewijs van betaling voor kinderopvang voor de jaren 2008 en 2009 te worden aanvaard. Hierbij is terecht in aanmerking genomen dat de bedragen op de kwitanties over 2009 niet nader met andere gegevens, zoals bankafschriften zijn gestaafd en [appellant] over het jaar 2008 weliswaar bankafschriften heeft overgelegd, maar de bedragen, vermeld op de kwitanties, niet overeenkomen met de kasopnames, vermeld op de bankafschriften.

4.3. Het betoog faalt.

5. [appellant] betoogt tenslotte dat de rechtbank ten onrechte niet over alle in beroep aangevoerde gronden heeft geoordeeld. Zo is zij niet ingegaan op zijn stelling dat de Belastingdienst/Toeslagen in strijd met het fairplay-beginsel heeft gehandeld.

5.1. De rechtbank heeft overwogen dat de Belastingdienst/Toeslagen terecht door [appellant] niet aannemelijk gemaakt heeft geacht dat bij hem kosten voor kinderopvang zijn opgekomen. De beroepsgronden die zij niet heeft besproken, kunnen aan dat oordeel niet afdoen. Nu dat oordeel in hoger beroep in stand blijft, kan deze hogerberoepsgrond niet leiden tot het ermee beoogde doel.

6. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. R.W.L. Loeb, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.R. Poot, ambtenaar van staat.

w.g. Loeb w.g. Poot

lid van de enkelvoudige kamer ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 december 2012

362-680.